

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 1P/48/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619200782
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Podhorcová
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2022:5619200782.19

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Katarínou Podhorcovou v právnej veci starostlivosti o maloleté deti W. G., nar. X. X. XXXX, a Z. G., nar. XX. X. XXXX, obidve deti bytom pri matke, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, so sídlom M. M. Hodžu 30, Liptovský Mikuláš, IČO: 30 794 536, deti matky J. G., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom U. XXX/XX, C., W. I., t. č. bytom C.. Š. X, W. I., zastúpenej advokátom JUDr. Jaroslavom Kiapešom, so sídlom Štúrova 4330/31, Liptovský Mikuláš, a otca C. G., nar. X. XX. XXXX, trvale bytom S. S. XXX, okres Liptovský Mikuláš, t. č. bytom U. XXX/XX, C., W. I., zastúpeného advokátom Mgr. Samuelom Dorociakom, so sídlom Belopotockého 720/2, Liptovský Mikuláš, v konaní o návrhu matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, takto

r o z h o d o l :

I. Otec je p o v i n n ý prispievať na výživu maloletej W. G. za obdobie od 1. 6. 2019 do 15. 7. 2020 sumou po 100,- eur mesačne, za obdobie od 16. 7. 2020 do 22. 4. 2021, t. j. do vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1P/47/2019 o rozvode s príslušenstvom v časti o výživnom, po 100 eur mesačne, na výživu maloletého Z. G. za obdobie od 1. 6. 2019 do 15. 7. 2020 sumou po 80,- eur mesačne, za obdobie od 16. 7. 2020 do 22. 4. 2021, t. j. do vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1P/47/2019 o rozvode manželstva s príslušenstvom v časti o výživnom, sumou po 100,- eur mesačne.

II. Zameškané výživné za obdobie od 1. 6. 2019 do 22. 4. 2021 na maloletú W. G. vo výške 2.273,33 eur a na maloletého Z. G. vo výške 2.003,65 eur sa otcovi p o v o ľ u j e splácať po 80,- eur na každé maloleté dieťa, vždy do 15. dňa každého kalendárneho mesiaca vopred k rukám matky maloletých.

III. Súd návrh matky na určenie výživného vo zvyšnej časti z a m i e t a.

IV. Súd návrh matky na zverenie maloletých detí do jej osobnej starostlivosti na čas do rozvodu manželstva z a m i e t a.

V. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 14. 3. 2019 podala matka návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom W. G., nar. X. X. XXXX, a maloletému Z. G., nar. XX. X. XXXX, ktorý odôvodnila pretrvávajúcimi rozpormi medzi ňou a otcom maloletých detí, v dôsledku ktorých je prakticky neúnosné a nezvládnuteľné, aby naďalej žili v spoločnej domácnosti. V čase podania návrhu bývala s otcom maloletých detí v rodinnom dome v C., avšak zabezpečila si bývanie a prenajala byt, do ktorého by sa mohla s maloletými deťmi odsťahovať. Vo svojom návrhu ďalej uviedla, že asi pred piatimi rokmi sa začali nezhody medzi ňou a manželom stupňovať. Otec maloletých detí je silne dominantný typ s prejavmi arogancie, ponižovania

s vulgárnymi nadávkami a urážkami, ktoré matke adresuje aj v prítomnosti maloletých detí. Vyčíta jej, že je neschopná ako matka, manželka, aj ako obchodný partner, nevie zarobiť peniaze, nič v živote nedokázala. Vyčítal jej, že ju živí, platí jej starostlivosť o deti, za to, že sa s deťmi učí, a trápi ju iba kvôli deťom. Ak chce, aby sa s nimi učil on, má mu za to platiť. Pri rozhovoroch ju nenechal prejavíť a vysloviť jej názor, povedal jej vždy len svoj, a keď chcela povedať svoj pohľad na vec, názor a jej pocity, zastavil ju, nech porozmýšľa, čo jej povedal, a nech už nič nehovorí. Hoci od roku 2002 začala pracovať u otca, kde vo firme zastávala funkciu ekonomicko-účtovnú, manažérsku, neskôr sa stala spolujiteľkou rodinnej firmy Z., G..M..B., tak v dôsledku arogantného správania manžela sa rozhodla nájsť si inú prácu. Pracuje na základe živnostenského oprávnenia ako hlavný manažér pre český odštepny závod spoločnosti W., G..M..B., v W. I. a koordinuje sčasti aj chod materskej spoločnosti v Liptovskom Mikuláši. V rodinnej firme Z., G.. M.. B., kde je stále 50 %-ným vlastníkom, riešila do konca roka 2018 už iba vystavovanie faktúr na základe podkladov od otca maloletých detí, ktoré si mohla vyzdvihnúť iba zo zeme v kancelárii, kde jej písomnosti ukladal. K inej činnosti ju nepustil s tvrdením, že to už nie je jej práca, keď odišla do inej firmy, a že nemá nárok akokoľvek do činnosti firmy zasahovať a vedieť o jej činnosti. Odobral jej auto, ktoré využívala pre rodinu, s argumentom, že je napísané na firmu, a ju tak celkom odstavil od možnosti brať deti na výlety, vozíť ich na krúžky a súťaže, ktoré sú mimo ich bydliska. Otec ju neustále uráža aj pred deťmi, že je neschopná matka, že nie je schopná postarať sa o deti, že môže za alergiu syna na roztoče, krivo ju obviňuje, že je klamárka a lajdák, že myslí iba na seba, kvôli novej robote sa im nevenuje, že je neverná rodine a môže za rozpad rodiny. Spreádzané to je veľmi neslušnými nadávkami aj za prítomnosti detí. Nabádal ju k podaniu návrhu na rozvod manželstva, ale sám ho nepodal. I maloleté deti nabáda k opovrhovaniu jej osobou. Kontroluje a prehľadáva jej súkromné veci. Tento dlhodobý pretrvávajúci stav je neúnosný pre ňu aj maloleté deti. Podľa nej, s otcom maloletých detí síce formálne bývajú ešte v jednom dome, ale nejde o spoluzitíe. Zákon o rodine pod pojmom „rodičia spolu nežijú“ myslí situáciu, keď rodičia nejavia o seba záujem a nezabezpečujú a nepodieľajú sa spoločne na výchove detí, nehospodária spoločne. V čase podania návrhu mala matka uzatvorenú nájomnú zmluvu, a presťahovanie sa bolo už len otázkou prenesenia vecí, avšak zo spoločnej domácnosti nechce odísť sama bez toho, aby bola vyriešená otázka starostlivosti o deti, keďže tieto by odchod matky z domácnosti psychicky neunesli. Keď ich otcovi oznámila, že sa plánuje odsťahovať, povedal jej, že tak urobí iba bez detí, on jej s ničím nepomôže a nič jej neulahčí. Pocíti, čo mala, a od čoho odchádza. Deti jej dá až na základe rozhodnutia súdu, čo bude trvať do veku ich dospelosti „o čo sa on postará“, a vtedy jej to už nebude nič platné. I maloletým deťom povedal, že si musia veľmi dobre rozmyslieť, s kým chcú byť, že sa nebudú sťahovať ako cigáni, že buď budú s matkou, alebo s ním, vytýkal im, načo kupoval dcére koňa a synovi buginu, keď chcú ísť bývať ku matke do bytovky. Otec u detí vyvoláva stavy neistoty, citovo ich vydiera, vyvoláva v nich strach, čo sa negatívne odzrkadľujú na ich psychike a aj na výsledkoch a správaní v škole.

2. Vo veci samej matka navrhla zveriť deti do jej osobnej starostlivosti s tým, že ich bude zastupovať a spravovať ich majetok. Otca navrhla zaviazat' prispievaním výživného na každé z detí po 400 eur mesačne a na tvorbu úspor v sumách po 200 eur mesačne na každé dieťa. Navrhla súčasne nariadiť neodkladné opatrenie, na základe ktorého budú maloleté deti zverené do jej osobnej starostlivosti a otec bude zaviazaný prispievať na ich výživu v sumách po 150 eur mesačne.

3. Podľa ust. § 24 ods. 4 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

4. Podľa ust. § 36 ods. 1 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 25 a 26 <<http://www.zakonypreludi.sk/z/2005-36>> sa použijú primerane.

5. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

6. Podľa ust. § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

7. Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

8. Podľa ust. § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

9. Podľa ust. § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

10. Podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima.

11. Podľa ust. § 63 ods. 3 Zákona o rodine ak to majetkové pomery povinného rodiča dovoľujú, za odôvodnené potreby dieťaťa možno považovať aj tvorbu úspor. V takom prípade súd uvedie pri určení výživného sumu výživného, ktorá je určená na tvorbu úspor, a uloží povinnému rodičovi, aby túto sumu poukazoval na osobitný účet maloletého dieťaťa, ktorý v prospech neho zriadi rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Na nakladanie s prostriedkami na účte maloletého dieťaťa je potrebný súhlas súdu.

12. Podľa ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

13. Podľa ust. § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

14. Podľa ust. 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

15. Podľa ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

16. Je zrejmé, že ku dňu rozhodovania 4. 3. 2022 sú matka a otec maloletých detí rozvedení na základe výroku rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1P/47/2019 zo dňa 23. 2. 2021, právoplatného dňom 11. 5. 2021. Výrok súdu, týkajúci sa výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvedení, nenadobudol doposiaľ právoplatnosť, keďže bol napadnutý odvolaním. V prejednávanvej veci sp. zn. 1P/48/2019 je teda zrejmé, že akákoľvek úprava zverenia - osobnej starostlivosti detí, či úpravy styku s nimi „na čas do rozvodu“ stratila význam. Nemožno totiž upravovať pomery účastníkov v danej fáze o tejto otázke, pretože takéto rozhodnutie nemá žiaden význam z hľadiska ich práv a povinností. Rozhodnutie súdu o zverení maloletého do starostlivosti niektorého z rodičov, prípadne do striedavej starostlivosti, ako aj rozhodnutie o úprave styku, má

výsostne konštitutívny charakter a nemôže tak vymedzovať práva a povinnosti rodičov, či dieťaťa do minulosti. Rozhodovanie súdu má vždy slúžiť potrebám praktického života a nemá znamenať produkovanie rozhodnutí, ktoré len potvrdia istú skutočnosť vonkajšieho objektívneho sveta. Takéto potvrdenie znamená vyslovenie rozhodnutia, ktoré treba z hľadiska procesného práva považovať za zbytočné (6Cop/43/2021 KS v Žiline zo dňa 29. 9. 2021).

17. V prejednávanej veci bolo na základe vykonaného dokazovania, najmä výpoveďami obidvoch rodičov, správou kolízneho opatrovníka zo zisťovania pomerov v rodine a listinnými dôkazmi, preukazujúcimi príjmy, majetkové pomery a výdavky rodičov a maloletých detí, preukázané, že hoci matka podala návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom dňa 14. 3. 2019, v uvedenom čase rodičia bývali v jednej domácnosti. Súd konštatuje, že nešlo len o prostú „koexistenciu“ rodičov v jednom bydlisku, pretože nielen zo správy kolízneho opatrovníka zo zisťovania pomerov v rodine z apríla 2019, ale i z vyjadrení detí vyplynulo, že v období po podaní návrhu matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom žili rodičia a deti v jednej domácnosti, v 3-podlažnom 5-izbovom dome. Rodina užívala jedno podlažie, na ktorom sa nachádzala spálňa rodičov, veľká kuchyňa s jedálenským stolom, 2 detské izby, 1 nezariadená izba a 1 miestnosť zariadená ako herňa a telocvičňa. Deti majú 2 zariadené izby. Okrem konštatovania a zistení kolízneho opatrovníka, že otec vykonáva podnikateľskú činnosť, má svojich zamestnancov, mesačné výdavky na domácnosť platí vo výške 352 eur za elektrinu, 45 eur za vodu, kúria drevom, a tieto výdavky hradí otec, bolo zistené, že starostlivosť o deti v danom čase prebiehala tak, že matka odchádzala ráno do práce skôr, jeden alebo druhý rodič pripravil deťom raňajky, po skončení vyučovania ich priviezol domov otec, po učení a vykonaní domácich úloh ich odvezie na tréning, prípadne, podľa počasia, idú na tréning bicyklom, obaja rodičia vedú deťom pripraviť jedlo, matka im perie veci. V domácnosti upratujú obaja rodičia, deti zapájajú do upratovania svojich izieb. Otec uviedol, že otázky, týkajúce sa detí, riešia spoločne, manželské problémy neriešia, lebo manželka chodí spať s deťmi o 20-tej hodine večer. Z vyjadrenia maloletej W. pri šetrení pomerov vyplynulo, že „doteraz bývajú všetci spolu v dome“. Keď sa rodičia rozvedú, chcela by bývať u obidvoch. Matka sa o nich stará tak, že varí, perie, upratuje, učí sa s nimi, otec s nimi chodí na výlety, zo školy ich vyzdvihne, potom sa večer učia. Maloletá sa tiež vyjadrila o spoločných výletoch celej rodiny, časovo ich bližšie nešpecifikovala. Podľa vyjadrenia maloletého Z., matka s otcom majú na prízemí pracovňu, idú ju prerábať, aby mali každý svoju izbu. V danom období sa maloletý vyjadril, že má záujem o striedavú starostlivosť rodičov. Na základe uvedených skutočností nebolo dostatočne a presvedčivo preukázané, že charakter spoločného bývania rodičov v jednej domácnosti by bolo možné kvalifikovane označiť ako oddelené bývanie, bezvýhradné samostatné hospodárenie a individuálne poskytovanie osobnej starostlivosti maloletým deťom. V zmysle preukázaného skutkového stavu v danom období možno usúdiť, že hoci medzi manželmi už nešlo o partnerské spoložitie so všetkými atribútmi, išlo o ich spoložitie ako členov jednej domácnosti, spoločne s maloletými deťmi, charakterizované aspoň čiastočnou koordináciou hospodárenia v domácnosti a spoluúčasťou na výchove a starostlivosti o maloleté deti. Z komplexného pohľadu teda možno ustáliť, že medzi rodičmi i deťmi išlo o faktické spoložitie až do odchodu matky a detí zo spoločnej domácnosti, a ich presťahovania sa do prenajatého bytu v júni 2019, a následne až do polovice júla 2020 fungovala striedavá osobná starostlivosť obidvoch rodičov o maloleté deti. Od polovice júla 2020 je v prevažnej osobnej starostlivosti matky maloletý syn Z., a hoci maloletá dcéra W. má „domovské“ bydlisko u svojej matky, tak s otcom, resp. v jeho domácom prostredí, trávi podstatne viac času, ako jej brat Z., viac času trávi u otca vyplňanými záujmovými aktivitami spojenými so starostlivosťou o koňa, jazdenie, tréningy, lyžovanie a pod., avšak, napriek uvedenému, nemožno konštatovať, že by išlo o taký rozsah poskytovania osobnej starostlivosti otcom, aby bolo možné hovoriť o rovnocennej striedavej osobnej starostlivosti so zabezpečením všetkých potrieb maloletej, najmä celodenného stravovania, ošatenia, obuvi, hygieny, školských potrieb zo strany otca.

18. V konaní bolo najmä zhodnými výpoveďami obidvoch rodičov a listinnými dôkazmi preukázané, že pokiaľ ide o zabezpečovanie úhrady nákladov spojených so starostlivosťou o maloleté deti, tieto v prevažnej miere uhrádzala matka najmä od obdobia osamostatnenia sa.

19. Do odchodu matky a maloletých detí zo spoločnej domácnosti otec platil 80% výdavkov na futbalové aktivity syna, taktiež vkladal finančné prostriedky do záujmových aktivít dcéry, ktorá sa venuje jazdecku, starostlivosti o koňa, zabezpečil jej najmä jazdecké čížmy, výstroj pre koňa, rovnako zabezpečuje finančné krytie veterinárnej starostlivosti koňa, tréningy, účasť na súťažiach, chodieval tiež s deťmi lyžovať a plávať. Uhrádzanie potrieb maloletých detí do júna 2019 v zásade prebiehalo v rámci

spoločného hospodárenia, avšak po júni 2019 sa otec v prevažnej miere podieľal na úhrade len záujmových aktivít detí a na úhrade nevyhnutných nákladov spojených s pobytom maloletých detí u neho v domácnosti. Prevažnú časť nákladov spojených so stravovaním, ošatením, obuvou, hygienou, lekárskou starostlivosťou detí uhrádzala matka. Ani otcove vyjadrenie v priebehu konania nesvedčilo pre jeho financovanie komplexnej starostlivosti o maloleté deti, ale najmä športových aktivít, úhrad skipasov a aquapasov, príp. úboru a obuvi detí na telesnú výchovu. Pokiaľ sa otec vyjadroval v konaní, že deťom kupoval tenisky, zimnú obuv, oblečenie, otepľovačky, mikinu, tričko, treba zdôrazniť, že to bolo pred viac ako dvomi rokmi. Podľa ďalšieho vyjadrenia otca, ktoré matka nespochybnila, starostlivosť o koňa stojí približne 120,- eur mesačne, výdavky pre dcéru na obuv, úbor, prilbu predstavujú približne 300,- eur ročne. Kúpil jej špeciálne hodinky zaznamenávajúce pád, signalizujúce volanie o prvú pomoc. S dcérou W. má výdavky i na posedenia v cukrárni a pod. Obidvom deťom kupoval mobilné telefóny, dcére naposledy v roku 2020. Platí jej i paušál na telefón každý mesiac po 20,- eur, poskytuje jej vreckové 50,- eur mesačne. Synovi opäť kúpil telefón v roku 2021, keď sa mu rozbil starý aparát. S Z. trávi menej času, s výnimkou posledného obdobia, keď bol s deťmi na výletoch, najmä lyžovať. Syn inak trávi čas väčšinou pri počítači, ktorý mu kúpila matka.

20. Z vyjadrenia matky na pojednávaní, ktoré otec nerozporoval žiadnymi relevantnými dôkazmi, vyplýva, že od jej odchodu zo spoločnej domácnosti jej otec na výživu detí neprispieva. Synovi kúpil na narodeniny kopačky a bicykel, deťom kupuje skôr športové veci, ona tie praktické. Ona stále vykonáva živnostenskú činnosť a po odvodoch a úhrade nevyhnutných výdavkov jej z príjmu nič neostáva. Rodičia jej finančne vypomáhajú sumou približne 200,-eur mesačne.

21. Obidvaja rodičia sú samostatne zárobkovo činnými osobami. Z daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby - matky za rok 2019 vyplýva jej príjem podľa § 6 zákona č. 595/2003 Z. z. vo výške 11. 050,00 eur, výdavky 9.553,00 eur, základ dane 1497,00 eur, daňová povinnosť 0,00 eur. Z daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby - matky za rok 2020 vyplýva, že vykonávala hlavnú, prevažnú činnosť - príprava dokumentov a ostatné špecializované pomocné administratívne činnosti, kopírovanie. Jej príjmy predstavovali sumu 9. 670,00 eur, výdavky 8. 646,14 eur, základ dane predstavuje sumu 1. 023,86 eur. Ako SZČO požiadala v čase vyhlásenia mimoriadnej situácie, núdzového stavu, o poskytnutie finančného príspevku z dôvodu poklesu tržieb. Finančný príspevok od Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš jej bol poskytnutý v marci 2020 v sume 270,00 eur, v máji 2020 v sume 540,00 eur, v júni 2020 v sume 420 eur. V období od júla 2020 do novembra 2020 mala zaúčtované tržby od objednávateľa jej prác, spoločnosti LES-WOOD v sumách po 950 eur mesačne. V rovnakých sumách mala zaúčtovaný príjem v januári 2020 až v marci 2020. V apríli 2020 mala na účte zaúčtovanú sumu 550 eur, v máji 2020 sumu 180 eur, v júni 2020 sume 390 eur. V rámci ošetrovania člena rodiny boli matke vyplatené v roku 2020 sumy - v apríli 163,60 eur, v máji 270,84 eur, v júni 137,80 eur a 163,70 eur, v júli 24,64 eur, v novembri 68,90 eur. Podľa vyjadrenia matky, jej príjem sa po vypuknutí nepriaznivej epidemiologickej situácie znížil približne o 100 eur. V období predtým dosahovala príjem zo SZČO v sumách po približne 750 eur mesačne. Od júna 2019, keď sa osamostatnila, pribudli jej výdavky na bývanie.

22. Vzhľadom ku pandemickej situácii, ktorej počiatok nastal v marci 2020, otec nevykonával v prechodnom období podnikateľskú činnosť, inak realizovanú najmä na úseku osobnej prepravy. V rámci projektu „Prvá pomoc“ - Opatrenia mu boli poskytované finančné príspevky v období pozastavenia podnikateľskej činnosti v roku 2020 v marci 270 eur, v apríli 540 eur, v máji 540 eur, v júni a júli po 540 eur. V roku 2020 v auguste, v septembri a októbri, nemal žiaden príjem, s výnimkou príjmu z príležitostných brigád v sumách po 24,50 eur mesačne. Od októbra 2020 bol práceneschopný pre úraz ruky, žiadne nemocenské dávky nedostal, nebol povinne poistený.

23. V konaní tiež bolo preukázané, že obidvaja rodičia sú spoločníci a konatelia v obchodnej spoločnosti Z., G.. M.. B.. Každý konateľ má právo podpisu a môže zastupovať spoločnosť samostatne. Podľa vyjadrenia matky, otec ju po ich rozchode fakticky vylúčil z činnosti v tejto spoločnosti. Otec je i jediným konateľom a spoločníkom spoločnosti Z. H., G.. M.. B.. Ani v jednej z obchodných spoločností nemala matka priamu možnosť zasahovať do obchodných aktivít, finančných operácií, transakcií. Dom, ktorý je vo vlastníctve firmy Z., G.. M.. B., obýva otec, čo v konaní nebolo nikým spochybnované, a túto skutočnosť potvrdili i maloleté deti. Spoločná firma vlastní 4 osobné motorové vozidlá, avšak matka, podľa jej vyjadrenia, ich kvôli otcovmu nesúhlasu nemá voľne k dispozícii, hoci v minulosti ich používala najmä pre potreby rodiny, odvoz detí na tréningy a podobne. V súčasnosti využíva osobné motorové

vozidlo Kia Ceed, ktoré nadobudla za cca 4.000,- eur z pôžičky čerpanej od jej zamestnávateľa. Na akontáciu jej prispeli rodičia, zvyšok spláca po 70,- eur mesačne. Z grafu výnosov spoločnosti Z. H., G.. M.. B., a Z., G.. M.. B., vyplýva, že tržby spoločnosti Z., G.. M.. B., poklesli zo sumy 164. 988,- eur v roku 2018 na sumu 85. 872,- eur v polovici roku 2019, kým tržby spoločnosti Z. H., G.. M.. B., teda spoločnosti, v ktorej nie je konateľkou matka, stúpili zo sumy 11. 030,- eur v roku 2018 na sumu 58. 061,- eur v polovici roku 2019. Z účtu matky odchádzali splátky úveru, čerpaného v prospech spoločnosti, v sumách prevažne po 460 eur mesačne, celkovo za obdobie od 11. 12. 2018 do 30. 9. 2020 v sume 9. 540 eur. Z výpisu z LV č. XX katastra nehnuteľností v k. ú. C., obec W. I., vyplýva vlastníctvo spoločnosti Z., G.. M.. B., k nehnuteľnostiam - rodinnému domu, hospodárskej budove, garáži, ornej pôde, zastavaným plochám a nádvoriu.

24. V konaní bolo preukázané, že otcovi maloletých detí boli poskytnuté na zachovanie, stabilizáciu a rozvoj podnikateľských aktivít štátne dotácie - Schémy minimálnej pomoci na podporu MSP v súvislosti s vypuknutím ochorenia Covid-19, a to na základe zmluvy zo dňa 18. 11. 2020 medzi Ministerstvom hospodárstva SR a spoločnosťou obidvoch rodičov - Z., G..M..B., vo výške 20.000,- eur, pričom dotácia je určená na kompenzáciu poklesu tržieb príjemcu. Z hľadiska času sa za oprávnené obdobie pre kompenzáciu poklesu tržieb považuje obdobie, v ktorom mal príjemca významne sťažené podmienky vykonávať svoju podnikateľskú činnosť, a ktoré začalo vyhlásením mimoriadnej situácie uznesením Vlády SR z 11. 3. 2020, a trvalo do 31. 7. 2020. Z ďalšej zmluvy, uzatvorenej medzi poskytovateľom - Ministerstvom hospodárstva SR a spoločnosťou Z., G..M..B., zastúpenej štatutárnym orgánom C. G., zo dňa 20. 4. 2021, vyplýva, že príjemcovi sa poskytujú finančné prostriedky v plnej výške schválenej dotácie určenej na kompenzáciu poklesu tržieb, t. j. 25.433,- eur, pričom príjemca sa zaväzuje predložiť najskôr do 31. 1. 2022 dokumentáciu preukazujúcu účel použitia dotácie vo forme účtovných dokladov v súlade s podmienkami schémy a výzvy. Z obsahu ďalšej zmluvy uzatvorenej medzi spoločnosťou otca Z. H., s.r.o., a Ministerstvom hospodárstva SR, zo dňa 18. 11. 2020 vyplýva poskytnutie dotácie určenej na kompenzáciu poklesu tržieb príjemcu vo výške 5.000,- eur.

25. Z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš vyplýva, že poberateľom prídavkov na maloleté deti je navrhovateľka. Okrem príjmu zo živnostenskej činnosti a finančnej pomoci svojich rodičov, iný príjem nemá. Otec začal prispievať na výživu detí od mája 2021, po nadobudnutí vykonateľnosti rozsudku (22. 4. 2021) Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1P/47/2019, ktorým bola určená pri striedavej osobnej starostlivosti vyživovacia povinnosť otca na maloletú W. po 140- eur mesačne a na maloletého Z. po 120,- eur mesačne.

26. Z oznámenia Centra právnej pomoci so sídlom v Liptovskom Mikuláši zo dňa 29. 1. 2021 vyplýva, že matka naďalej spĺňa podmienky na trvanie nároku poskytovania právnej pomoci bez finančnej účasti, vychádzajúc z vyhodnotenia jej príjmovej a majetkovej situácie zo dňa 29. 1. 2021, čo svedčí naďalej o jej nepriaznivej finančnej situácii. Zo zmluvy o nájme bytu, uzatvorenej medzi matkou a prenajímateľom, s platnosťou od 1. 9. 2020, vyplýva dohodnuté nájomné vo výške 200 eur mesačne, zálohové platby na zabezpečovanie plnení spojených s bývaním a na zabezpečení prevádzky a údržby a opráv domu a internetové pripojenie predstavujú sumu 200 eur mesačne. Z aktuálnej zmluvy o nájme 3 - izbového bytu zo dňa 28. 2. 2022 vyplýva dohodnuté nájomné vo výške 550,- eur mesačne.

27. Po vykonanom dokazovaní uviedol zástupca matky v záverečnom návrhu, že v konaní bolo preukázané, že návrh matky je dôvodný. V konaní bolo preukázané, keď došlo k rozhodnutiu zo strany matky, že opustí spoločnú domácnosť, lebo už ďalšie spolužitie nebolo možné a hraničilo s trestným stíhaním, bola si vedomá toho, že bude ekonomicky odstrihnutá od akýchkoľvek finančných príjmov, čo dodnes aj je, pretože v spoločnosti, ktorú spoluvlastnila, otec nie je ochotný poskytnúť účtovníctvo, nie je ochotný poskytnúť priestor. Nebyť pomoci jej rodičov, túto situáciu by nebola zvládla. Odporca disponuje nadštandardnými finančnými prostriedkami, aj počas nepriaznivého epidemiologického obdobia, pretože evidentne z ministerstva hospodárstva dostal dostatok finančných prostriedkov pre svoje obchodné spoločnosti. To, že s týmito financiami disponoval aj pre súkromné účely, v podstate sám priznal, pretože, keď potreboval, zobral si pôžičku, ktorú bude neskôr musieť vrátiť. Skutočnosť, ako sa snažil a aj snaží sa dodnes, odpútať deti od matky, preukazuje spis v rozvodovom konaní, kde vyslovene otec si kupuje deti financiami, rôznymi výhodami, ktoré si matka zo svojho príjmu nemôže dovoliť, o čom svedčí predovšetkým vzťah k Lucii, ktorá je prostredníctvom zvierat tak pripútaná, že rešpektuje nátlak, a tzv. starostlivosť otca o toto zviera. Bol predložený dostatok listinných dôkazov o tom, že je v možnostiach a schopnostiach otca platiť požadované alebo navrhované výživné, a preto navrhujú, aby súd rozhodol v

zmysle petitu návrhu s tým, že zaostalé výživné, ktoré súd v takomto prípade je povinný vyrátať, povolil odporcovi splácať v primeraných splátkach popri bežnom výživnom. Súčasne trvajú na návrhu týkajúcom sa zverenia maloletých do osobnej starostlivosti matky.

28. Zástupkyňa otca v záverečnom návrhu uviedla, že v čase rozhodovania, ani od začiatku konania, nebolo v schopnostiach a možnostiach otca hradiť výživné navrhované matkou. V priebehu konania boli maloleté deti určité obdobie aj v striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, aj keď nie na základe meritórneho rozhodnutia súdu, ale analogicky sa uvedený režim medzi obidvoma rodičmi uplatňoval. V súlade s ustanovením § 62 ods. 4 zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na to, ktorý z rodičov sa o dieťa osobne stará, preto uvedenú skutočnosť je nevyhnutné v danej veci zohľadniť aj zo strany osobnej starostlivosti otca. Otec zabezpečoval aj do rozvodu manželstva starostlivosť o maloletú W. striedavo s matkou. O maloletého Z. mal taktiež záujem, avšak ten to odmietal. Preukázané boli aj majetkové pomery na strany matky, z ktorých vyplynulo, že je vlastníčkou nehnuteľností na území Českej republiky. Pokiaľ ide o majetkové pomery na strane otca a jeho príjem, ako aj vlastníctvo nehnuteľností obchodných spoločností, otec ako fyzická osoba nevláda žiaden majetok, hnutel'ností alebo nehnuteľný majetok vyššej hodnoty, okrem nehnuteľností preukázaných v priebehu konania, čo sa týka najmä vlastníctva ornej pôdy v k. ú. C., v Obci W. I.. Pokiaľ ide o majetok obchodnej spoločnosti Z., G..M..B., rovnakým spoločníkom ako otec, je v nej i matka maloletých detí. Matka čerpala záväzok na kúpu osobného motorového vozidla, ktoré je vo vlastníctve jej matky, pričom evidencia vozidla ešte nebola prepísaná na dopravnom inšpektoráte. Uvedenou zmluvou o pôžičke, keď matka poskytla finančné plnenie na kúpu osobného motorového vozidla tretej osobe, zobrala na seba záväzok, ktorý ju neúmerne a neprímerane zaťažil, s poukazom na majetkové pomery, ktoré konajúcemu súdu prezentovala v priebehu celého konania. Rovnako poukazujú na neadekvátnosť výšky výživného, navrhované matkou v uvedenom konaní, ako aj na rozhodnutie tunajšieho súdu v konaní pod sp. zn. 1P/47/2019, kde konajúci súd vykonal takmer v rovnakom čase rozsiahle dokazovanie a vyhodnotil tie isté majetkové pomery na strane otca i matky. Otec je podnikateľ, v rozhodnom období nemal príjem, čerpal pandemickú pomoc, taktiež mal zranenie, pritom nebola mu poskytnutá nemocenská dávka. V súlade s ustanovením § 75 zákona o rodine, v rozhodnom období neboli odôvodnené potreby maloletých detí také, aby odôvodňovali určenie výživného vo výške navrhovaných matkou. Nakoľko sa jedná o konanie do rozvodu manželstva, skutočnosti uvádzané právnym zástupcom matky v jeho záverečnom návrhu o čerpaní dotácií zo strany otca, nie sú predmetom tohto konania, pretože je nevyhnutné zohľadniť striktne len obdobie od podania návrhu, od 12. 3. 2019 do právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva, na základe rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 23. 2. 2019, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 11. 5. 2021 vo výroku o rozvode manželstva. V rozhodnom období nebolo v schopnostiach a možnostiach otca platiť výživné na maloleté deti vo výške navrhovanej navrhovateľkou, čo potvrdil predbežne i Krajský súd v Žiline, keď zrušil v priebehu konania neodkladné opatrenie, ktorým konajúci súd určil otcovi platiť výživné v sume 70 eur mesačne. Krajský súd vo svojom odôvodnení uviedol, že dôvody na nariadenie uvedeného neodkladného opatrenia na úhradu výživného v prospech matky v priebehu konania neboli dané. Na základe uvedených skutočností navrhujú, aby konajúci súd návrh matky na určenie výživného na čas do rozvodu manželstva v celom rozsahu zamietol.

29. Otec sa v záverečnom návrhu pripojil ku prednesu svojej zástupkyne a vyjadril nesúhlasné stanovisko s tým, že rok po rozvode sa rozpráva o veciach, ktoré sa udiali do rozvodu. Deti na začiatku konania povedali, že chcú byť s každým rodičom rovnako, rovnomerne. Nielen po rozvode, ale aj do rozvodu mali mať obidvaja rodičia rovnaký nárok na výchovu detí. Protistrana tu tvrdí, že si kupoval deti, ale existuje dôkaz, že predal koňa W. matke za 1 euro. Sama W. sa rozhodla, že sa chce vrátiť ku nemu a spolu vychovávať koňa, ktorého vlastní matka. Venuje sa dcére naplno. Do odchodu ich matky z ich spoločného života sa venoval deťom viac ako na 100 %. Mám také isté právo a povinnosť starať sa o svoje deti ako ich matka, a tak to aj činí. Od posledného rozhodnutia súdu bol Z. kúpený matkou počítačom, keď vybrala z firemného účtu 2.000 eur a kúpila drahý počítač. Odtedy syn prestal navštevovať svojho otca a komunikovať s ním, a navštevuje pedagogicko-psychologickú poradňu.

30. Zástupca kolízneho opatrovníka v záverečnom prednese navrhol, aby bol otec zaviazaný prispievať na výživu maloletých detí výživným podľa úvahy súdu, za obdobie od podania návrhu do rozvodu manželstva. Zameškané výživné navrhol povoliť otcovi splácať primeranými splátkami spolu s bežným výživným, a pokiaľ by došlo k nezaplateniu čo i len jednej splátky, stane sa celý dlh splatným okamžite. Pokiaľ bolo súdom rozhodnuté o určení výživného pri striedavej osobnej starostlivosti, majú za to, že je v

záujme maloletých detí, aby bolo výživné určené aj na čas do rozvodu manželstva. Čo sa týka striedavej osobnej starostlivosti, na tej trvajú naďalej.

31. Pri určovaní primeraného výživného za celé posudzované obdobie bral súd do úvahy limitované finančné možnosti matky, ktorá počas trvania striedavej osobnej starostlivosti, fakticky fungujúcej od 1. 6. 2019 do 15. 7. 2020, v prevažnej miere komplexne zabezpečovala uspokojovanie potrieb maloletých detí vo forme nákupov a prípravy stravy, oblečenia, obuvi, hygieny, zabezpečovania lekárskej starostlivosti. Podľa vyjadrenia otca, ktoré v konaní nebolo spochybnené, v období pred pandémiou mal k dispozícii čistý mesačný príjem okolo 1.000,- eur. Pokiaľ otec v konaní argumentoval, že v dôsledku protipandemických opatrení prišiel o príjem, súd poukazuje na kompenzáciu strát v rámci podnikania vo forme prevzatých štátnych dotácií, ktoré mu umožňujú podnikanie ďalej udržať i rozvíjať. Z vyjadrenia otca na posledných pojednávaniach vyplýva, že investoval vysoké finančné čiastky na nákup ďalšieho strojového zariadenia, materiálneho vybavenia spoločností, zmienil sa o úvahách o rozširovaní podnikateľských aktivít. Z finančného rozpočtu matky sú odčerpávané prostriedky na nájom samostatného bývania, kým manžel navrhovateľky využíva obytné firemné priestory, čím má vytvorený dostatočný priestor na vytváranie finančných rezerv, ktorými môže prispievať na adekvátne uspokojovanie potrieb maloletých detí. Navyše, súd poukazuje i na ďalší majetok spoločnej firmy, ktorým disponuje otec, a to sú nebytové priestory na Podbrezinách v Liptovskom Mikuláši, ktoré sa na podnikateľské účely prenajímajú v súčasnosti za symbolickú sumu 90 eur mesačne, pritom ide o priestor s rozlohou cca 100 m², za ktorý je možné požadovať vyššiu sumu, minimálne takú, ako bola požadovaná pred pandemickou situáciou, 180,- eur mesačne. Vzhľadom k tomu, že otec neumožňuje matke používať osobné motorové vozidlo, ktorým v predchádzajúcom období disponovala, musela vynaložiť ďalšie finančné prostriedky na kúpu iného, staršieho vozidla, aby mohla zabezpečiť odvoz detí a seba najmä do školy a do práce, a je v danom štádiu irelevantné, či je vozidlo evidované na meno matky, alebo jej rodičov, pretože bolo preukázané, že ho využíva matka, a spláca i jeho kúpnu cenu.

32. Súd považuje do určitej miery za účelové a tendenčné tvrdenie manžela navrhovateľky, že nedisponuje dostatočným zdrojom finančných prostriedkov, navyše, preukázané bolo, že zrealizoval presun finančných prostriedkov zo spoločnej obchodnej spoločnosti do „svojej“ obchodnej spoločnosti. Preukázané bolo, že otec matke neprispieva na úhradu nákladov bežných potrieb detí, ale financuje finančne náročnejšie aktivity, najmä dcéry W., a okrem toho, že kúpil koňa dcére, finančné prostriedky použil i na kúpu koňa jej kamarátke za nevýhodných finančných podmienok, keď umožňuje splácať kúpnu cenu cca 2.000,- eur v symbolických sumách po 40 eur mesačne. Napriek rovnovážnej forme osobnej striedavej starostlivosti obidvoch rodičov v prechodnom období, súd s poukazom na disproporciu majetkových pomerov manželov a ich obchodných spoločností považuje za nevyhnutné, v záujme primeraného uspokojovania potrieb maloletých detí, určenie vyživovacej povinnosti tomu rodičovi, ktorého majetkové a zárobkové pomery sú výrazne priaznivejšie. Matkin pravidelný príjem bol v období obmedzených zárobkových možností počas nepriaznivej epidemiologickej situácie znížený a spolu s prídavkami na deti nedosahoval sumu ani 800 eur mesačne. Z rozpočtu matky sú odčerpávané finančné prostriedky na nájom samostatného bývania, kým manžel navrhovateľky využíva obytné firemné priestory, čím má vytvorený dostatočný priestor na vytváranie finančných rezerv, ktorými môže prispievať na adekvátne uspokojovanie potrieb maloletých detí.

33. Súd zdôrazňuje, že výživné určené pre maloleté deti má prednosť pred akýmikoľvek výdavkami rodičov, ktoré nie je nevyhnutné vynakladať. V konaní bolo preukázané, že otec vynaložil viackrát finančné prostriedky, ktoré nemali prioritný význam, a nemožno ich zaradiť do kategórie, ktoré majú prednosť pred výživným určeným na uspokojovanie potrieb maloletých detí a zabezpečovanie ich zdravého vývoja.

34. S poukazom na disproporciu príjmov rodičov, disponibilné príjmy otca a možnosti rozvoja podnikania ho stavajú do výhodnejšej pozície oproti matke, zabezpečujúcej prevažnú úhradu nákladov spojených so školskými aktivitami maloletých detí, s oblečením, obuvou, hygienou, lekárskou starostlivosťou, stravovaním detí. Výška týchto nákladov, uhrádzaných matkou, nepresahuje bežný rámec výdavkov na deti vo veku W. Z. Z.. Vo výdavkoch matky sa nenachádzajú žiadne položky spojené s nadštandardnými nákladmi. Súd považuje za primerané určenie výživného i počas faktického fungovania striedavej osobnej starostlivosti za obdobie od opustenia matky a maloletých detí spoločnej domácnosti 1. 6. 2019, do faktického ukončenia striedavej osobnej starostlivosti do polovice júla 2020, kedy súd považuje za primerané určenie výživného na maloletú W. v sumách po 100,- eur mesačne a na maloletého Z. v

sumách po 80,- eur mesačne. V následnom období, hoci dcéra je ku dňu terajšieho rozhodovania o necelé dva roky staršia, než tomu bolo v období ukončenia výkonu striedavej osobnej starostlivosti (15. 7. 2020), súd pre ňu ponechal určené výživné vo výške 100,- eur mesačne, teda toto nezvyšoval, z dôvodu, že od polovice júla 2020 do obdobia nadobudnutia vykonateľnosti rozsudku o výživnom dňom 22. 4. 2021, v rámci konania o rozvoде manželstva sp. zn. 1P/47/2019, výrazne zintenzívnila kontakt s otcom a pobyt v jeho domácom prostredí, čím dochádza fakticky ku navýšeniu výdavkov otca na maloletú, a na druhej strane nedochádza ku ďalšiemu zvýšeniu výdavkov matky na jej starostlivosť. Maloletý Z. je od faktického zániku výkonu striedavej osobnej starostlivosti v takmer nepretržitej starostlivosti matky, ktorá zabezpečuje všestranné uspokojovanie jeho potrieb, nákup stravy, ošatenia, obuvi, hygieny, lekárskej starostlivosti, školských potrieb. Do obdobia nadobudnutia vykonateľnosti rozsudku o výživnom dňom 22. 4. 2021, v rámci konania o rozvoде manželstva, súd ustálil výživné v prospech maloletého Z. vo výške po 100,- eur mesačne, prihliadajúc na vyšší vek, adekvátny nárast výdavkov oproti obdobiu ukončenia výkonu striedavej osobnej starostlivosti, ktoré v prevažnej miere platí matka. Výživné po rozvoде manželstva bolo určené rozsudkom v konaní sp. zn. 1P/47/2019, ktorý doposiaľ nenadobudol právoplatnosť, ale vykonateľnosť nastala doručením rozsudku dňa 22. 4. 2021, kedy súd rozhodol o primeranom výživnom v prospech maloletej W. vo výške 140,- eur mesačne a na výživu maloletého v sumách po 120,- eur mesačne, pri súčasnom zverení maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov na základe preukázaného skutkového stavu. V prejednávanej veci sp. zn. 1P/48/2019 otcovi vznikol dlh na zameškanom výživnom za obdobie od 1. 6. 2019, kedy súd ustálil počiatok obdobia vzniku vyživovacej povinnosti otca po odchode matky a detí zo spoločnej domácnosti, do 22. 4. 2021, t. j. do vykonateľnosti výroku rozsudku v časti o výživnom v konaní o rozvoде manželstva, na maloletú W. vo výške 2.273,33 eur a na maloletého Z. G. vo výške 2.003,65 eur, ktoré súd otcovi povolil splácať po 80,- eur mesačne na každé maloleté dieťa, vždy do 15.dňa každého kalendárneho mesiaca. Súd považuje návrh matky na určenie výživného vo zvyšnej časti ako nedôvodný, odporujúci zárobkovým možnostiam a schopnostiam otca i odôvodneným potrebám maloletých detí, pri súčasnom konštatovaní, že v období od podania návrhu do ukončenia spolužitia rodičov v jednej domácnosti, nie sú splnené podmienky pre určovanie výživného. Taktiež súd zamietol návrh matky na zverenie maloletých detí do jej osobnej starostlivosti z dôvodov vyššie uvedených a špecifikovaných v odôvodnení tohto rozsudku, pretože akákoľvek úprava zverenia - osobnej starostlivosti detí, či úpravy styku s nimi „na čas do rozvodu“ stratila význam.

35. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš v štyroch vyhotoveniach. Odvolanie môže podať účastník, v neprospech ktorého bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Popri všeobecných náležitostiach je potrebné v odvolaní uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie na peňažné plnenie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, alebo návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému podľa § 370 a nasl. CMP.

Rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením rozsudku.